

Új Társadalmi Szerződés Magyarországért

Ajánlat a Nemzetnek

Új Társadalmi Szerződés a szabad és igazságos Magyarorszáért! Mindannyiunk Magyarorszááért!

Magyarországon ma a politika nemhogy összeköt, hanem szétválaszt, nem egyesít, hanem elkülönít. Azért, mert nincs jó kormányzás. Mert nincsenek közös célok. Csak kevesek érdekei léteznek.

Ezért változás kell! A rendszerváltás után 27 évvel újra létre kell hozni a magyar demokráciát!

A jó kormányzás erről kell, hogy szóljon. Az Új Társadalmi Szerződés a felemelkedés lehetőségéről, a megélhetésről és az élet biztonságáról szóló ajánlat. Felkészülés arra a kormányzásra, amely rendelkezik távlati gondolkodással, új, közösen vallott célokkal.

A jó kormányzás nem ellenséget keres, hanem barátokat gyűjt, nem támad, hanem szövetséget köt, nem parancsol, hanem együttműködésre törekszik. A jó kormányzás célja az igazságtalanság felszámolása, a szabadság és jólét együttes biztosítása. A szabad és igazságos Magyarország. Mindannyiunk Magyarországa!

I.

Új Társadalmi Szerződés Magyarorszáért

Ajánlat a Nemzetnek

I. A nemzetről és az Unióról

Európa 72 éve békében él. Nagyszerű gondolkodók, szociáldemokraták és kereszténydemokraták, az alapító atyák ismerték fel, hogy a nemzetállamok önmagukban képtelenek kezelni régi és új konfliktusaikat, ezért kell egy olyan szervezet, amely összefogja és egyesíti őket. Ez az Európai Unió. Minden hibája, problémája, esetlegessége ellenére is az az egyértelmű tény, hogy a béke garanciája a kontinensünkön az Európai Unió. Ez az alap, ez a kiindulópont. Mert a béke az alapja mindennek, a normális hétköznapi életnek, a fejlődésnek, a gyarapodásnak. Éppen ezért minden politikai tett, amely erősíti és jobbítja az Európai Uniót, az alapot, a fundamentumot, vagyis a béke garanciáját erősíti, s minden, ami gyengíti, szétviszi, ezt az alapot rombolja és veszélyezteti.

Mi, magyar szocialisták a béke pártján vagyunk, vagyis az Európai Unió erősítése mellett állunk ki. Ezt kimondani akkor érdemes, amikor a béke még természetes. Büszkék vagyunk, hogy hazánk az Európai Unió része és teljes jogú tagállama, és nem engedünk abbéli meggyőződésünkből, hogy Horn Gyulának és társainak, konzervatív, liberális és szociáldemokrata politikusoknak igazuk volt abban, hogy Magyarországot a nyugati világ közösségébe, a NATO-ba, az Unióba vitték be. Tisztelet és köszönet érte!

Nemzeti érdekünk, hogy az Európai Unió erősebb legyen, hiszen vitathatatlan, hogy működésében sok a probléma. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy maga az Unió a hiba és a tévedés. Épp ellenkezőleg. Meggyőződésünk, hogy egy jól működő Európai Uniónak nincs alternatívája, egy rosszul

működőnek azonban csak az van. A megoldás a közösség erősítése, működésének javítása, a „Szociális Európa” megteremtése. Mélyebb integráció szükséges. Nem kétséges és ebben elhatározottságunk megingathatatlan, hogy a mi hazánknak és a teljes magyar nemzetnek az a jó és előnyös, hogyha az Európai Unión belül élünk. Nincs az a politika, milliárdokkal támogatott propaganda, amely elhitethetné velünk, hogy az Unión kívül jobb lehetne, mint azon belül. Ez az előnyös az országnak, a határon túl élő magyar kisebbségeknek, az egész magyar nemzetnek!

Büszke magyarok és büszke európaiak közössége a Magyar Szocialista Párt, s az országunk többségével valljuk: Magyarország a hazánk, Európa az otthonunk! Közös akarattal erősítettük meg politikánk alapját, miszerint ahogyan az MSZP-nek szüksége van hazafias szellemű európai gondolkodásmódra, ugyanúgy a nemzetnek is szüksége van értelmes, tisztességes, a kihívásokat is kezelni tudó szocialista pártra. Modern baloldal és modern nemzetfelfogás egysége alkotja annak a politikának az alapját, amely nemzeti érdekérvényesítés és európai közösségvállalás egyszerre. Mi, magyar szocialisták erre alapozzuk és építjük a politikánkat!

II. A szabadságról és a köztársaságról

A ma fenyegetése a régmúlt valósága. A társadalom mélyében mindmáig élő évszázados reflexek kerülnek elő a hatalom jelen gyakorlata miatt. Formálisan nem, a valóságban azonban itt van: újraéled a feudalizmus Magyarországon. Valójában sohasem múlt ki teljesen, az előző század minden rendszere épített is rá, de a rendszerváltás idején azt gondoltuk, végleg a történelemkönyvek lapjaira került. Tévedtünk. A szabadság nem jelszó, feliratként, beszédpanelként nem ér semmit. Bibó tanította, s nagyszerű gondolatát elfogadtuk egykoron mindannyian, hogy a szabadság kis körökben él, helyben, a baráti közösségekben, a megteremtett önkormányzatiságban, a szekularizált egyházakban, a szabadon

szerveződő és munkálkodó civil szervezetekben, az egymáshoz és az államhoz fűződő teljes viszonyrendszerünkben.

Ezeknek a kis köröknek, a szabadság kis köreinek módszeres és folyamatos gyengítése és ellehetetlenítése folyik az országunkban. Márpedig világos kell, hogy legyen, minél erősebbek ezek a körök, annál nehezebb, hogy a hatalom uralkodjék, s minél gyengébbek, annál könnyebb, hogy az akár demokratikus úton elnyert hatalom uralommá váljék. A valós veszély ez. Nem egy sebtében elfogadott törvénymódosító javaslat maga, nem egy hivatalnok agresszivitása önmagában, nem egy közeseményről kidobott újságíró esete, hanem ami mögötte van. Az uralom megőrzése, az újfeudalizmus térnyerése. A fordított reformkor. A gyengülő szabadság küzd az erősödő feudalizmussal. Öntudatos állampolgárok eszméje urak és szolgák világával.

A polgárosodás folyamata leállt. A társadalmi mobilitás, vagyis a felemelkedés lehetősége gyakorlatilag lefagyott. Nem a tehetség és a szorgalom, hanem a hatalom kegye az, ami előbbre visz.

Az egész berendezkedés, a teljes hatalomgyakorlás szöges ellentétben áll mindazzal, amit közösségi érdekek és demokráciának tartunk, szemben áll mindazzal, amiben hiszünk. Végérvényesen megbomlott az a társadalmi konszenzus, amely a rendszerváltás idején létrejött; az egyeztetés a demokratikus hatalomgyakorlásról, a választásokon kialakult többség és kisebbség viszonyáról, a fékek és ellensúlyok rendszeréről, a független intézmények tiszteletéről, a média megfellebbezhetetlen szabadságáról. Az 1989-ben kihirdetett III. Magyar Köztársaság nem létezik többé. Csak köztársasági elnökünk van, Köztársaságunk nincsen.

Új közmegegyezésre, Új Társadalmi Szerződésre van szükség! Új Magyar Köztársaságra! A IV. Köztársaságra, amely meghatározza és biztosítja a kereteket a XXI. századi modern, demokratikus Magyarország működéséhez.

Az Új Társadalmi Szerződés nem diktátum, hanem ajánlat, ajánlat az országnak és a nemzetnek, amely párbeszéd révén, demokratikus viták eredményeként nyeri el végleges formáját. Az ajánlat a Magyar Szocialista Párt és miniszterelnök-jelöltjének, Botka Lászlónak a kezdeményezése, amely azonban nemcsak az MSZP támogatóinak, még nem is csak a baloldal követőinek szól, hanem minden magyarnak, aki hisz egy boldogabb és sikeres európai Magyarországon!

III. A mindennapok biztonságáról

Mindenkinek joga van félelem és kiszolgáltatottság nélkül élni. Az egyik legfőbb baloldali értéknek tartjuk a mindennapok biztonságának megteremtését az ország minden polgára számára. Valódi biztonság pedig csak ott van, ahol minden becsületesen dolgozó ember tisztességes megélhetést biztosító jövedelemhez jut, ahol a polgárok nincsenek kiszolgáltatva a hatalommal rendelkezők önkényének, ahol biztonságban tudhatják szeretteiket és vagyonukat. Azaz a mindennapok biztonsága csak akkor teremthető meg, ha az állam egyszerre garantálja minden polgára számára a létbiztonságot, a jogbiztonságot és a közbiztonságot. Az egyik a másik nélkül mit sem ér.

Ezért az Új Társadalmi Szerződés nem csupán a létbiztonság és jogbiztonság megteremtéséről szól. A közbiztonság garantálását ugyancsak kiemelt célkitűzésnek tekintjük. Olyan országban akarunk élni, ahol a közbiztonság, mint legalapvetőbb közszolgáltatás minden magyar polgár számára biztosított társadalmi helyzetre, lakóhelyre való tekintet nélkül. Mert a biztonság nem lehet csupán a gazdagok és a politikai hatalmasságok kiváltsága! Ugyanúgy megilleti a külvárosi lakótelepek és a kisfalvak lakóit, mint a jogi védelmet és a privát biztonsági szolgáltatásokat megfizetni képes medencés villákban élőket.

Az elmúlt évek tanulsága az, hogy az Új Magyar Köztársaság csak akkor lesz képes megvédeni önmagát és polgárait, ha a szabadság és a biztonság új egyensúlyát alakítjuk ki. Hiszen a szabadságot megélni, és azt megvédeni csak azok tudják, akiknek megadatik a mindennapok biztonsága.

IV. A tudásról és a jövőről

Mindenütt a demokratikus világban a jólét és a fejlődés alapja a megszerzett és alkalmazható tudás. Annak van esélye az előrejutásra, a nélkülözés és a kiszolgáltatottság elkerülésére és a gyarapodásra, aki megkapja a tudáshoz való hozzáférés lehetőségét, majd szorgalommal és tehetséggel él vele. Az államnak az az elsődleges kötelessége, hogy minden állampolgára számára biztosítsa ezt a lehetőséget, garantálja a tanulás szabadságát és feltételeit. Már a jelenben, de a közeljövőben egészen bizonyos, hogy minden munka, minden értéket teremtő és normális megélhetést biztosító munkakör betöltése minőségi és piacképes tudáshoz kötött, amely kutatás, fejlesztés, innováció és kultúra eredménye. Az Új Társadalmi Szerződés egyik pillére ezért a tudáshoz való hozzáférés szabadságának garantálása, a tudásalapú társadalom megvalósítása Magyarországon. Az a cél, hogy minden magyarnak legyen szakképesítése, és/vagy diplomája, hogy beszéljen legalább egy idegen nyelven, legyenek alapvető digitális ismeretei, mert csak ezeknek a birtokában létezik kiszámítható jövő, biztos munka.

Ez a jövőkép minden kétséget kizáróan eltér a jelenlegi hatalmi felfogástól és gyakorlattól. Trendváltás. Hosszú távú „beruházás” a nemzetbe, azonban minden eddig megvalósult példa szerint – Finnországtól Japánig – a legbiztosabb és legeredményesebb. Újfajta módon segíti és szolgálja a vidékfejlesztést és a nagyvárosi jövőt, a vállalkozások és a bérből, fizetésből élők távlatait, a nemzetgazdaságot, vagyis az egyéni és közösségi lét teljes egészét.

A tudásalapú társadalom kialakítása tehát nem egy szakterület, nem „szakpolitika”, hanem jövőképünk alapja, a szabadság értelmezésének modern formája, az Új Magyar Köztársaság állampolgárainak, s a nemzet egésze sikerének záloga.

V. A környezetről és a fenntartható fejlődésről

A legjobb politikai kezdeményezés sem ér semmit, ha pusztul, ha veszni hagyjuk élő környezetünket. Más oldalról közelítve ez azt jelenti, hogy bármely politikai ajánlat, bármilyen jövőkép akkor hasznos és szolgálja a társadalom érdekeit, ha figyelemmel van az elkövetkező korok nemzedékeire és a majdan őket körülvevő környezetre. A társadalmi szolidaritás értelmezése akkor ér valamit, ha nemcsak a jelenben hat – van ezzel is épp elég gond –, hanem kiterjed az elkövetkező évtizedekre és generációkra is. Az általunk ajánlott Új Társadalmi Szerződés meghatározó pillére tehát a fenntartható fejlődés, vagyis annak elismerése és vállalása, hogy minden jelenbeli fejlesztés, gazdasági beruházás csak akkor és kizárólag akkor megvalósítható, ha az a jelen érdekeit a jövő károsítása nélkül szolgálja. Létezik és alkalmazható olyan gazdaságpolitika, olyan szemlélet, amely egyesíti a ma szándékát, a fejlesztés akaratát és szükségét, a holnap és holnapután elvárható igényével.

Nyilvánvaló, hogy országunk energiaszükségletét, a gazdaság és a háztartások ellátását mindenkor biztosítani kell, így azonnali és átmenet nélküli váltásra nem is lenne mód. Ez felelőtlenség lenne. Az MSZP ezért nem ellensége a jelenben a hagyományos energiáknak, az atomenergiának sem, de a jövő fejlesztéseit és a távlati biztonságot a megújuló energiaforrásokban látja és képzelel. Ennek a meggyőződésnek rendel alá minden fejlesztést. A hosszú távú környezeti és társadalmi kiszámíthatóság és a törvényesség az alapja a későbbi és a korábbi beruházások áttekintésének és esetleges felülvizsgálatának.

Hazánk legjelentősebb környezeti kincse a termőföld mellett a víz. Ami ma még természetes és magától értetődő, az a nem is túlságosan távoli jövőben már drágább és értékesebb lesz az aranynál. Ezért az MSZP-ben mindig is jelenlévő „zöld gondolatot” érdemes kiegészíteni a „kék vállalással”, álló-, folyó- és felszín alatti vizeink megóvásával, a társadalom és természet érdekeinek tudatos és összehangolt védelmével. Termőföldjeinknek pedig új földesurak gazdagítása helyett a magyar falvak gyarapodását kell szolgálni. Jövőkép és távlatos vízió csak akkor hiteles, ha a pozitív hatása a későbbi nemzedékekre is érvényes, ezért az MSZP ajánlata a nemzetnek nemcsak a ma élő generációk, hanem utódaink, a későbbi nemzedékek életére, környezetére is figyelmet fordít.

VI. A társadalmi igazságosságról és a jó kormányzásról

Ahogy szűkültek a szabadság körei, úgy nőtt a különbség szegény és gazdag között. Országunk kasztosodik. Oda jutottunk, hogy egy szegény falusi családban született lány számára szinte elérhetetlen az az életszínvonal, amely egy vele ugyanolyan tehetségű nagyvárosi vagyonos fiú számára magától értetődő. A szegényekkel, a lecsúszottakkal egyre kevésbé törődnek. Fiatalok tízezrei hagyják el az országot és százezrek mondják, hogy ugyanezt fogják tenni. A női esélyegyenlőség ügye rosszabb helyzetben van, mint a rendszerváltás kezdetén. Kórházaink gyalázatos állapotban vannak, sőt az egész egészségügy romokban hever! Az egyenlőtlenségek és az esélykülönbségek nemhogy csökkennének, egyre inkább nőnek.

Magyarország igazságtalan ország lett! Aki közösségben gondolkodik, aki valóban a nemzet érdekében kíván tenni, aki felelősséggel látja az állam feladatát és szerepét, annak nem is kérdéses, hogy a legszegényebbek segítése, a deklasszáció megállítása, a középosztály megerősítése a legfontosabb. Társaink közül sokan, támogatóink közül még többen hívő emberek. Közösségünk

megbecsült tagjai, akik közvetítik felénk egyházaik tanításait. Velük együtt valljuk:

szocialistának lenni annyi, mint nem túrni a kiszolgáltatottságot, a másik kiszolgáltatottságát sem, s a közösség erejével keresni a segítség, a szolidaritás, a felemelkedés lehetőségét. Nem belenyugodni, hogy a megosztottság és a kilátástalanság százezreket kényszerít arra, hogy elhagyják a hazát, hogy csak a gazdagoknak jut színvonalas egészségügyi ellátás, hogy ugyanazért a munkáért kevesebb pénzt kap egy nő, mint egy férfi, s nem túrni, hogy azok, akik évtizedeken át a vállukon vitték az országot könyöradománnyal felérő nyugdíjból épphogy csak vegetálnak. Ajánlatunk a külföldre kényszerült képzett fiataloknak, a nemzet elveszített erőforrását képező munkavállalóinak az újrakezdés lehetőségét és a normális megélhetést biztosítja, tisztességes időskort és biztonságot garantál a magyar nyugdíjasoknak.

Ma a politika, a közösség egykor szent ügye nemhogy összeköt és egyesít, hanem szétválaszt és elkülönít. Azért, mert nincs jó kormányzás. Mert nincsenek közös célok. Csak kevesek érdekei léteznek. Az ilyen felfogású kormányzat jól jár azzal, hogy politizálni, közügyekkel foglalkozni a mai Magyarországon majdhogynem megvetett dolog, hiszen ez növeli a közönyt, az érdektelenséget, erősíti a polgárok alávetettségét. Ez a kormányzás nem az ország érdekét szolgálja. A tét a társadalmi béke. A rendszerváltás után 27 évvel újra létre kell hozni a magyar demokráciát.

A jó kormányzás erről kell, hogy szóljon. Az Új Társadalmi Szerződés a felemelkedés lehetőségéről, a megélhetésről és az élet biztonságáról szóló ajánlat. Felkészülés arra a kormányzásra, amely rendelkezik távlati gondolkodással, új közösen vallott célokkal. A jó kormányzás nem ellenséget keres, hanem barátokat gyűjt. Nem támad, hanem szövetséget köt. Nem parancsol, hanem együttműködésre törekszik. A jó kormányzás a közösség érdekében ambiciózus, ezért a cél nem lehet kevesebb, mint az igazságtalanság felszámolása, a társadalmi

igazságosság megteremtése, a szabadság és jólét együttes biztosítása. A szabad és igazságos Magyarország. Mindannyiunk Magyarországa!

II.

Tegyünk igazságot!

Az MSZP miniszterelnök-jelöltjének, az MSZP elnökének és az MSZP Választmánya elnökének közös javaslata

A sikeres és hatékony kampányhoz szükség van cölöpökre. Olyan alapra, amelyre bátran építkezhetünk annak érdekében, hogy demokratikus választáson megmérkőzzünk és legyőzzük a kormányzó jobboldali populista erőket, valamint a technikailag az ellenzék egy részét alkotó, ám a kormánnyal értékközösséget valló szélsőjobboldali radikalizmust.

Kampányüzemmód

2017 már a kampány éve. Minden jelentős párt országos kampányt folytat. A hatékony és eredményes működésért a miniszterelnök-jelöltállító kongresszus után azonnal kampányüzemmódba kell állítani a pártot. Ezért haladéktalanul felállítjuk a miniszterelnök-jelölt vezetésével az Országos Választási Bizottságot. Megnevezzük és azonnal munkába állítjuk a párt országos kampányfőnökét.

A jelöltállítás

Ahhoz, hogy le tudjuk váltani az Orbán-kormányt, arra van szükség, hogy mind a 106 egyéni körzetben a legtöbb szavazót megszólítani képes jelöltet indítsuk a Fidesz jelöltjével szemben. A demokratikus ellenzéknek a győzelemhez közös listára, közös miniszterelnök-jelöltre és közös politikai programra van szüksége.

Szövetségi politika

A jelenlegi, egyfordulós választási rendszerben a széttöredezett ellenzék vereségre van ítélve. Ugyanakkor 2010-ben és 2014-ben az is kiderült, hogy önmagában az összefogás nem elégséges feltétel a győzelemhez. A jövőben olyan együttműködésre van szükség, amely közös politikai értékeken alapul, hiteles szereplők testesítik meg. Ahhoz, hogy a kormányváltásra valódi esély nyíljon, olyan szövetségpolitikát kell folytatnunk, amely

- a) új perspektívát nyit; hosszú távon is működőképes és sikeres,
- b) a szükséges 1 millió új szavazó megnyerésére a legnagyobb esélyt kínálja,
- c) csak a demokratikus pártok és az ő céljaikat támogató civil szervezetek együttműködésén alapul,
- d) kizárja az együttműködést a Jobbikkal, mert a párt a mai napig szélsőséges politikát folytat, korábbi szélsőséges nézeteitől nem határolódott el, így a pártvezetők személye és politikai identitása, a párt demokrácia iránti elkötelezettsége megkérdőjelezhető.

Szavazatmaximalizálás

Meg kell találni a legalkalmasabb egyéni választókerületi jelölteket. Olyan személyeket, akik az adott körzetet a legjobban meg tudják szólítani, és a legnagyobb esélyük van helyben a győzelemre. A jelöltállítást a lehető leghamarabb le kell zárni.

Az országos lista első tíz helyére olyan jelölteket kell választani, akik szimbolikus üzenetet közvetítenek a választók felé. Megtestesítik a párt új szövetségi politikáját és programját.

Szükséges a miniszterelnök-jelölt szerepének meghatározása a jelölt- és listaállítás folyamatában. Ennek érdekében a Kongresszus kérje fel az MSZP Országos Elnökségét és Választmányát, valamint az egyéni választókerületi társulások döntéshozó fórumait, hogy a jelöltek kiválasztásával, illetve a lista összeállításával kapcsolatos jogukat a miniszterelnök-jelölt egyetértésével gyakorolják.

Feddhetetlenség és hitelesség

Pártunknak és jelöltjeinknek hitelességet, kompetenciát és erőt kell sugározniuk a választók felé.

A 2010-es kudarc főszereplőinek, a Fideszt kétharmados győzelemhez juttató politika megtestesítőinek háttérbe kell vonulniuk. Ezek a politikusok nem szerepelhetnek az MSZP 2018-as országos választási listáján.

A Fidesz az elmúlt hét évben szisztematikusan lebontotta a jogállamot és rendszerszintre emelte a korrupciót. Aki akár a politikai testületekben, akár az üzleti életben együttműködik vele, az erre a politikára mond igent, és becsapja a baloldal szavazóit. A jövőben mindenféle együttműködés kizárt a magyar demokrácia legfőbb ellenségével, a Fidesszel.

Aki ezt a szabályt nem tudja betartani, az nem méltó a pártunkhoz és nincs helye közöttünk.

Ellentmondást nem tűrő politika meghirdetése és következetes végrehajtása kell azokkal szemben, akik a párt megítélését rontják. Aki a választási győzelmet veszélybe sodorja a párthoz méltatlan tevékenységgel, politizálással, annak tagságát azonnali hatállyal felfüggesztjük, és etikai vizsgálatot indítunk ellene. A

fideszes ügyészség által gyártott hamis vádak ellen azonban megvédjük minden tagunkat.

A MSZP, mint vezető ellenzéki párt

Az MSZP karakterét formájában és tartalmában egyaránt meg kell újítanunk. A kormányzóképeség újraépítése ehhez elengedhetetlen (új célcsoportok megszólításával, innovációval, egységes fellépéssel, morális megújulással, határozott vezetéssel).

Büszkék vagyunk demokratikus hagyományainkra, de látnunk kell, hogy a Fidesz elleni kampányban mindenkinek meg kell találnia a helyét. Kibeszélés helyett összezárásra van szükség, a belső vitákat lezárni, és minden erőnkkel, tudásunkkal, politikai tőkénkkel a jövő évi választásokra koncentrálni.

A fideszes média hazugságyárának teljes bojkottját kell megvalósítanunk. A látszatát is óvnunk kell annak, hogy asszisztálunk a demokratikus intézmények és a sajtószabadság eltiprásához.

Magyarország jólétéért

Hazánk egyik legválságosabb időszakát éli, a rendszerváltás óta kevés olyan választás zajlott, amikor nagyobb, súlyosabb lett volna a tét. Nem túlzás azt állítani, hogy 2018-ban két élesen eltérő alternatíva, két ellenkező előjelű jövőkép között kell választanunk. Hiszünk abban, hogy a baloldal víziója az a startkő, amelyről elrugaszkozhatunk, és utolérhetjük a fejlett európai országokat. Baloldali fordulat szükséges ahhoz, hogy gyerekeink, unokáink már egy stabil európai értékrendet valló, a demokrácia iránt elkötelezett, a társadalmi igazságosságot szolgáló állam polgárai legyenek.

Ennek az alapjait azonban már jövőre le kell tennünk, különben menthetetlenül leszakadunk az európai nemzetek versenyében, és eláruljuk saját honfitársaink bizalmát, reményeit.

A nemzetnek égető szüksége van arra, hogy egy valódi baloldali programot képviselő és megvalósító kormány vegye kezébe az irányítást. Az MSZP képes a megújulásra és arra, hogy Magyarország felemelkedéséért, jólétéért szálljon harcba. A nemzet jövője szempontjából a legfontosabb küzdelem áll előttünk.